

пжтъ въ мѣсецътъ, излѣзли сж 2 книжки, подѣ редакцията на *Ил. Р. Блзсковъ*.

Биографически бѣлѣжки за *Илия Блзсковъ* се намиратъ при „*Градинка*“ (гледай 1874 година).

Азъ съмъ видѣлъ само втората книжка и въ нея четжъ:

„Насжрченъ отъ распродаваніето на пжрвата ми книжка, притѣмнихъ да издамъ и втора, съ твжрдо намѣреніе, да слѣд-
вамъ вече рѣдовно, на сѣки мѣсецъ по една книжка.

„Спомоществатели и предплатници не канимъ за сега, а сѣкоя книжка ще са продава отдѣлно, уцѣнявана спорѣдъ голѣмината ѝ, та който иска да има сичкитѣ нарѣдъ, нека си ги купува.

„Программата, по която ще слѣдватъ тія книжки, е та-
кава, както са види отъ съдержаніето на пжрвитѣ двѣ книжки. Менѣ ми се чини, че сѣкиму е драго кога прочете нѣщичко изъ народнія ни животъ; за това винаги съмъ ималъ на ума си да забѣлявамъ, щото ми са падне бжлгарско, а повече отъ селенитѣ. Това е, сѣкамъ, пжрвото и послѣднѣо условіе що отличава единъ кой — годѣ народъ: заборавахъ ли са веднажъ народнитѣ стари обичаи, не поменува ли са нищо за тѣхъ, владе ли са единъ народъ на чюждото и не причита своето — тоя народъ лесно се слива и претопява въ други, полека лека са губи, дордѣто най-сетнѣ изчезнува отъ лицето на земята.

„Освѣитъ тѣзи, що казахъ, въ книжкитѣ ще има за про-
читаніе и по нѣщо назидателно, сторено или написано отъ най-
хитри и разумни хора за поученіе на неученитѣ и за окопит-
ваніе на неокопитенитѣ; а при това има ще и такива раз-
скази или нѣкои приказки, които да поразсмѣятъ нашитѣ чи-
татели и читателки.

„Най-подирѣ поканямъ нашитѣ учени бжлгари, особено
учителитѣ, да понаписватъ що годѣ било по учебна часть,
било друго нѣщо, и книжкитѣ сж отворени за сѣбито; стиги
сичко писано да бжде изъ народа и за народа ни“ (гледай
брой 2-й).